

Παιδική ψυχολογία: Πώς αντιμετωπίζουμε τα ψέμματα των παιδιών

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Image not found or type unknown

Τι οδηγεί

ένα παιδάκι να λέει ψέμματα; Τί μπορούμε εμείς να κάνουμε; Μερικές συμβουλές για να κατανοήσουμε την παιδική ψυχολογία.

Τα παιδιά αρχίζουν να λένε ψέμματα από πολύ μικρή ηλικία, από όταν δηλαδή αρχίζουν να μιλάνε και να εκφράζουν νοήματα. Ωστόσο, στις πολύ μικρές ηλικίες, ένα παιδί δεν έχει συναίσθηση ότι λέει ψέματα. Συνήθως λέει μια ανακατασκευασμένη μορφή της αλήθειας, χωρίς δόλο. Είναι απλώς ένα μέσο για να βγει από τη δύσκολη θέση. Υπάρχει κι άλλη μια μορφή ψέματος στα παιδιά από 3 μέχρι 6 ετών, εκεί όπου τα όρια μεταξύ φαντασίας και πραγματικότητας είναι ακόμα πολύ ρευστά. Από 4 ετών και πάνω, το ψέμα αρχίζει να είναι πιο συνειδητό, είναι ο τρόπος για να γλιτώσει από τις αρνητικές συνέπειες.

Κάποια παιδιά είναι πολύ ευφάνταστα και χρειάζονται βοήθεια για να μάθουν άλλους τρόπους να εκφράζουν τη φαντασία και τη δημιουργικότητά τους με τρόπο που να μην παραπλανούν τον άλλο.

Κάποια παιδιά αντιλαμβάνονται ότι το να λένε ψέματα είναι ο μόνος τρόπος να τραβούν την προσοχή, από ανασφάλεια, επινοώντας ευφάνταστες ιστορίες σε μια

προσπάθεια να ενισχύσουν τη δημοτικότητά τους.

Η δική μας δουλειά είναι να τους διδάξουμε τη διαφορά μεταξύ φαντασίας και ψέματος και να τα βοηθήσουμε να καταλάβουν γιατί είναι σημαντικό να λένε την αλήθεια.

1. Εξηγήστε τί σημαίνει να λέμε ψέμματα, τί είναι η αλήθεια, τί είναι το ψέμμα και τι η φαντασία. Να είστε επεξηγηματικοί, απλοί και να χρησιμοποιείτε παραδείγματα.

2. Μην τα τιμωρείτε εάν δεν ξέρουν αυτή την παραπάνω διαφορά. Διορθώστε τα και εξηγήστε τους. Δείξτε υπομονή. Αν επιλέξετε τον δρόμο της επίπτωσης, φροντίστε ότι οι συνέπειες έχουν να κάνουν με το τι ψέμα είπε το παιδί και δεν είναι μία άσχετη τιμωρία. Και κυρίως αποφύγετε τις φωνές, τις προσβλητικές εκφράσεις.

3. Μην το τιμωρήσετε όταν ομολογήσει μια αταξία του. Αν γίνει αυτό, τότε θα νιώσει ότι την επόμενη φορά που θα πει την αλήθεια θα τιμωρηθεί. Μια απλή συζήτηση μαζί του είναι αρκετή.

4. Ενθαρρύνετε το παιδί σας να σκεφθεί πριν μιλήσει: Σε δύσκολες ερωτήσεις, τα παρορμητικά παιδιά ξεφουρνίζουν μια απάντηση, που συχνά είναι υπερβολή ή κραυγαλέο ψέμα. Διδάξτε στο παιδί σας να μη βιάζεται να μιλήσει.

5. Αν θεωρείτε ότι σας λέει ψέμματα για να τραβήξει την προσοχή σας, κινηθείτε ανάλογα. Αν σας λέει ότι πονάει κάπου, χαϊδέψτε τον και φιλήστε τον για να περάσει, χωρίς να ασχοληθείτε αναλύοντας το γεγονός...

6. Αν ξερετε ότι είναι ένοχο για κάτι, ρωτήστε τον ενθαρρύνοντας το να πει την αλήθεια, και όχι σπρώχνοντας προς το ψέμα. Για παράδειγμα αντί: «Πήρες αυτό το αντικείμενο» πείτε: «Αναρωτιέμαι πού μπορεί να είναι το ...Μπορείς να με βοηθήσεις να το βρω;» και θυμήστε του μετά, ότι δεν μετακινούμε, πειράζουμε, ή κρύβουμε πράγματα που δεν είναι δικά μας.

7. Μείνετε ήρεμοι στο άκουσμα του ψεύδους. Αντιδρώντας θυμωμένα, θα το κάνετε να πει κι άλλα ψέματα για να σας ηρεμήσει, κάνοντας τελικά τα πράγματα χειρότερα.

8. Δώστε σημασία στις στιγμές που το παιδί λέει την αλήθεια και επιβραβεύστε το! Για να ενθαρρύνουμε την ειλικρίνεια, η επιβράβευση είναι συχνά καλύτερη από την τιμωρία.

9. Δείξτε του εμπιστοσύνη και πείτε του ότι με την αλήθεια, δεν έχει να φοβηθεί τίποτα. Είναι καλό να ξέρει ότι μπορεί να σας μιλήσει για οτιδήποτε, χωρίς να φοβάται ότι θα θυμώσετε και θα το τιμωρήσετε.

10. Διαβάστε παραμύθια για την αλήθεια και το ψέμα. Συζητείστε τις αξίες της κάθε συμπεριφοράς και δείτε πόσα αντιλαμβάνεται το παιδί σας κάθε φορά.

Αν το παιδί φτάσει στο σημείο να λέει συνέχεια υπερβολές, ειδικά μετά την ηλικία των πέντε ή έξι ετών, πρέπει να αρχίσουμε να αναρωτιόμαστε για ποιο λόγο καταφεύγει στα ψέματα. Είναι πολύ πιθανόν να έχει θέματα που δεν μπορεί να τα

διαχειριστεί με άλλον τρόπο. Τότε ίσως να εξετάσετε την περίπτωση να δείτε μαζί έναν ειδικό.

Πηγή: mothersblog.gr